

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/140/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010575
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717010575.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jána Bobora v trestnej veci obžalovanej J. Q. pre zločin prevádzachstva podľa § 356 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. marca 2019, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/129/2017 zo dňa 18. 06. 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej J. Q., podané prostredníctvom jej obhajcu, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/129/2017 zo dňa 18.06.2018 bola obžalovaná J. Q. uznaná vinnou zo zločinu prevádzachstva podľa § 356 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň roku 2013 Y. F. využijúc zlú sociálnu a finančnú situáciu svojej známej J. Q., nar. XX.XX.XXXX vo G., trvale bytom G., W. XXXX/X, na presne nezistenom mieste mesta G., ľst'ou oslovil ju a jej druhu W. E., že či by si nechceli zarobiť nejaké peniaze a práca by bola spojená aj s bývaním v Spolkovej republike Nemecko, najskôr mali ísť ženy a následne by prišli aj ich muži, po ich súhlase Y. F. povedal, že musí mať všetkých dvanásť žien pokoje a preto musia prespať v byte u Y. O., kde R. V. dal nejaké peniaze Q. F., aby zabezpečila stravu a všetko potrebné pre ženy, na druhý deň niektoré ženy vrátane J. Q. zobral Y. F. na matricu do G., kde údajne vybavovali papiere na prácu, ženy podpísali im neznáme papiere, ktoré si ponechal Y. F., ktorý aj uhrádzal správne poplatky, následne všetci niekoľkými autami cestovali približne celý deň a až počas cesty Y. F. povedal J. Q., že idú do Srbska, kde sa ubytovali v penzióne, na ďalší deň po jednej chodili do miestnosti úradu, kde nebol žiaden tlmočník, len predtým im bolo Y. F. a R. V. povedané, že treba papiere podpísať, tak J. Q. dňa 13.02.2013 podpísala jej neznáme dokumenty, o ktorých sa až neskôr dozvedela, že to boli sobášne dokumenty o svadbe s osobou Q. P., nar. XX.XX.XXXX v K. V./W., občan Srbska, po úkonoch v Srbsku sa spoločne presunuli do penziónu v Spolkovej republike Nemecko, kde S. H. a R. V. im povedali, že tu treba tiež vybaviť nejaké papiere, pričom v priebehu dvoch až troch dní išli na úrad, no nakoľko boli J. Q. spoločne s Q. Q. kontrolované hliadkou polície, na úrad išli až na druhý deň v sprievode tlmočníka, ktorý im povedal, že sa jedná o sobáš, predstavil im manželov a aby sa správali na úrade prirodzene, podpísali im neznáme dokumenty a vrátili sa na hotel, kde Y. F., Q. F. a R. V. ich ubezpečovali, že z toho nič zlé nebudú mať, následne sa motorovými vozidlami vrátili domov na Slovensko, približne po roku od sobáša bola J. Q. kontaktovaná Q. F., že v Nemecku sú z toho veľké problémy, že musí ísť rýchlo do Nemecka, tam sa rozviešť, a tak J. Q. išla s Q. F. a Q. P. do Spolkovej republiky Nemecko, kde na zvončeku domu bolo aj meno J. Q., na druhý deň išla spoločne so srbským manželom na úrad, kde mala opísať ich spolužitie, po tomto úkone sa s Q. F. vrátili na Slovensko, od tej doby ju nikto nekontaktoval ohľadom účelového sobáša a nebola jej zabezpečená ani sľúbená robota, napriek tomu J. Q. bola od nezisteného dátumu spoločne s manželom Q. P. prihlásená na adrese Q. C. XX, XXXXX O., čím umožnila osobe Q. P., nar. XX.XX.XXXX v K. V./Srbsko, občan W., ako svojmu manželovi za účelom zlúčenia rodiny získať legálny pobyt na území

členského štátu Európskej únie a tým aj možnosť voľného pohybu v krajinách celej Európskej únie, číslo povolenky k pobytu UOJ110283 od 14.05.2013 do 13.05.2018.

Za toto konanie jej okresný súd podľa § 221 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm.g/, j/, l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák., § 38 ods. 3 Tr.zák., § 41 ods. 1, 2 Tr.zák., § 42 ods. 1, 2 Tr.zák. uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1, 2 Tr.zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 5T/179/2014 zo dňa 26.01.2015, ako aj trestný rozkaz OS Zvolen, č.k. 5T/107/2014 zo dňa 05.08.2014 a to vo výroku o treste u obž. J. Q., pričom ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/179/2014 zo dňa 26.01.2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/107/2014 zo dňa 05.08.2014 zostali týmto nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podali odvolanie obžalovaná spolu s obhajcom a to proti výroku o treste, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnila. V písomných dôvodoch odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba mala za to, že v konaní vyplynuli dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré konajúci súd mohol a mal aplikovať ust. § 44 Tr.zák. a od uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, resp. od uloženia súhrnného trestu upustiť. V tejto súvislosti obhajoba poukázala, na ktoré skutočnosti musí súd ex offo prihliadať pri určovaní druhu a výmery trestu. Podľa obhajoby sa obžalovaná stala de facto nástrojom realizácie záujmov prevádzlačskej organizovanej, resp. zločineckej skupiny, ktorá zneužila jej zlú sociálnu situáciu. Jej konanie je podľa obhajoby na hrane posúdiť toho ako trestného činu prevádzlačstva vôbec. V tomto smere obhajoba poukázala na § 356 Tr.zák. V závere odvolania tiež poukázala na to, že skutok bol spáchaný v r. 2013, teda pred 5 rokmi, pričom neskorším rozsudkom, ktorý bol vydaný v r. 2015, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 5T/179/2014 zo dňa 26.01.2015, jej bol uložený dostatočne prísny trest. V tejto súvislosti uloženie 3-ročného nepodmienečného trestu odňatia slobody bude mať negatívny dopad na jej tri maloleté deti, o ktoré sa starala a ktoré aj za predpokladu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neuvidí minimálne dva roky. Preto obhajca navrhol, aby súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti uloženia trestu a rozhodol sám tak, že upúšťa od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr.zák.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že je viazaný posledným pokynom obžalovanej, z toho dôvodu podal odvolanie proti výroku o treste v napadnutom rozsudku, pridržiaval sa písomných dôvodov odvolania a z toho dôvodu požiadal súd, aby zväžil uloženie trestu obžalovanej vzhľadom na uvádzané okolnosti, prípadne zväžil aplikáciu ust. § 44 Tr.zák.

Obžalovaná J. Q. sa na verejné zasadnutie nedostavila a keďže nebolo možné ju predviesť, ani iným spôsobom zabezpečiť jej účasť na verejnom zasadnutí, pretože sa nenachádzala v mieste bydliska ani na iných známych miestach, krajský súd konal voči nej ako voči ušlej v zmysle § 358 a nasl. Tr.por.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na vyhlásenie obžalovanej o vine, ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal, preto vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal výrok o treste a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanej za jej konanie uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že obžalovanej bolo možné za jej konanie uložiť trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe za zbiehajúcu sa najzávažnejšiu trestnú činnosť vo výmere od 3 do 10 rokov.

Prvostupňový súd obžalovanej priznal štyri poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. g/, j/, l/, n/ Tr.zák. a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák. Preto pri prevahe poľahčujúcich okolností v

prípade obžalovanej aplikoval aj § 38 ods. 3 Tr.zák. a znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri hodnotení osoby obžalovanej prvostupňový súd správne konštatoval, že v jej prípade už dvakrát došlo k upusteniu od súhrnného trestu, preto aj podľa krajského súdu nebolo možné u obžalovanej upustiť od uloženia súhrnného trestu tak, ako sa domáhala obhajoba a to vzhľadom na individuálnu a generálnu prevenciu, keďže u obžalovanej sa jedná už o piate odsúdenie. Okresný súd v tomto smere výrok o treste riadne zdôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov za primeraný a zákonný, ktorý spĺňa podmienky pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takýchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovanej J. Q. ako nedôvodné zamietol, tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.